

Skyldner, som vil smøge af sig, vi har søgt at skabe Lejlighed eller Lethed for at slippe til en Henstand under Paaberaabelse af de overordentlige Forhold. Da det nu viste sig i Fællesudvalget, at der fra en Side ønskedes, at det udtrykkeligt skulde anføres i Loven, at denne Lov ikke var beregnet paa at angaa den chikanøse Skyldner eller den Skyldner, som ønsker at smøge sine Forpligtelser af sig ved at fragaa sin Gæld, saa gik vi straks for vort Vedkommende ind paa de Ændringer, hvorved det blev sat ind i Loven, at det kun er for anerkendt Gæld, Henstand ydes, og kun for den Del af Gældens Vedkommende, som anerkendes, medens Proceduren gaar videre for den Del af Gælden, som Skyldneren ikke har anerkendt. Den højtærede Justitsminister har jo hele Tiden gjort gældende og med fuld Ret, at denne Lov angaar i Virkeligheden kun dette, at under en Proces gives der Skyldneren Ret til at fremsætte en Indsigelse, som han ikke tidligere har haft Ret til at fremsætte. Nu viste det sig saa, at naar vi fra vor Side gik ind paa dette, da saa de, der her i Folketinget og oppe i Landstinget hidtil har sat sig imod Adgangen til Betalingshenstand, naar der ikke blev givet en bestemt Begrænsning, i denne Begrænsning af Domstolens Skøn en saadan Begrænsning af Loven, som kunde gøre dem det muligt at gaa med til Fællesudvalgets Indstilling. Derved er det Tilfælde indtruffet, som jeg kun kan glæde mig over, og som jeg finder, at den højtærede Justitsminister har al Grund til at glæde sig over, at der er Udsigt til en enstemmig Vedtagelse i denne Sal. Samtidig med, at Domstolens Skøn saaledes begrænsedes, mistede den Side af Salen, der havde stemt for Meddomsmænd, Interessen for disse, idet man mente, at nu havde man ikke den Betænkelse ved, at en enkelt Dommer skønner, efter at Skønnet var saa stærkt begrænset. Og da det fra anden Side blev fremhævet, at disse Meddomsmænd i det hele let kunde komme til at virke hemmende for Lovens Anvendelse i Praxis, fordi Amtmændene eller Byraadene daarligt kunde komme til at udmelde Meddomsmændene saa betids, at de kunde komme fra Begyndelsen ved denne Lovs Anvendelse, foreslaas det, at Meddomsmandsinstitutionen i det hele taget udgaar af Loven.

Med disse Ord skal jeg tillade mig at anbefale, at Tinget stemmer for Fællesudvalgets Ændringsforslag til Folketingets Affattelse, og at man derefter, naar disse

Ændringsforslag er vedtagne, stemmer for Lovforslaget om Adgang til Betalingshenstand i den Skikkelse, det derved har faaet.

Birch: Jeg kan paa Meningsfællers og egne Vegne anbefale at stemme for de Ændringsforslag, der foreligger fra Fællesudvalget. Det at „paastaar“ forandres til „bevisliggør“, betyder for os ganske overordentlig meget. Der er et Spring fra at hævde, at paastaa uden videre, at man, som det hedder i Lovforslaget, er kommet i Betalingsvanskelighed paa Grund af de foreliggende overordentlige Forhold, og til at bevisliggøre, at dette er Tilfældet. Her sker en meget væsentlig Indskrænkning af de Tilfælde, der kan komme ind under det — efter vor Mening egentlig ubetimelige — indenlandske Moratorium, og vi slutter os derfor gerne til dette Ændringsforslag.

Naar Bestemmelsen om Meddomsmændene foreslaas udtaget af Lovforslaget, kan vi ogsaa gaa med dertil af en Grund, som er umiddelbart indlysende i Betragtning af det første Ændringsforslag. Hele Rammen er efter dette indskrænket saaledes, at Domstolen nu kun har den Opgave at undersøge de Beviser, der foreligger, og her tror vi, at man rolig kan overlade Sagen til de eksisterende Domstole, og at man bør undlade at sætte det store Apparat i Bevægelse, som det selvfølgelig vilde være at have Meddomsmænd.

Hvad Lovforslaget som Helhed angaar, maa jeg anbefale mine Meningsfællere at undlade at stemme for det. Vi ønsker meget stærkt at betone, at der fra vor Side ikke er Gnist af Politik i dette Spørgsmaal, at vi ikke nærer noget som helst Ønske om at berede Regeringen Vanskeligheder. Hvorfor skulde vi dog gøre det, særlig i dette Øjeblik? Vi har ingen som helst Ønsker i den Henseende, og det er os ganske uforstaaeligt, naar det fra forskellig Side er blevet antydet, at der overhovedet skulde kunne tænkes at være Politik i dette Spørgsmaal. Vor saglige Begrundelse bygger vedblivende hovedsagelig paa følgende 3 Punkter: Loven kan befrygtes at medføre, at Byrderne og Vanskelighederne flyttes fra de stærkeres Skuldre over paa de svageres. Vi frygter dernæst, at den Forhandling, der er foregaaet, hvis den følges af Loven, har nogen Mulighed for at lamme Næringslivet derved, at de næringsdrivende tror, at Forholdene er alvorligere, end de virkelige er; og vi mener endelig, at Loven betyder, at Lovgivningsmagten griber ind